C/2025/321

13.1.2025

Publicarea unei comunicări privind aprobarea unei modificări standard a caietului de sarcini al unei denumiri din sectorul vitivinicol, menționată la articolul 17 alineatele (2) și (3) din Regulamentul delegat (UE) 2019/33 al Comisiei

(C/2025/321)

Prezenta comunicare este publicată în conformitate cu articolul 17 alineatul (5) din Regulamentul delegat (UE) 2019/33 al Comisiei ([1]).

COMUNICAREA APROBĂRII UNEI MODIFICĂRI STANDARD

„Madiran”

PDO-FR-A0687-AM03

Data comunicării: 21.10.2024

DESCRIEREA ȘI MOTIVELE MODIFICĂRII APROBATE

Arealul geografic

A fost modificat punctul 1 – Arealul geografic – din secțiunea IV – Zone și locuri în care se desfășoară diferitele operațiuni – din capitolul I din caietul de sarcini, pentru a se face referire la Codul geografic oficial, care recunoaște și stabilește lista comunelor per departament la nivel național.

Documentul unic a fost completat cu această trimitere la punctul intitulat „Arealul geografic delimitat”.

A fost modificat punctul 2 – Arealul parcelat delimitat – din secțiunea IV – Zone și locuri în care se desfășoară diferitele operațiuni – din capitolul I, pentru a se face referire la organismul care a aprobat arealul parcelat desemnat pentru producție. Această reformulare nu vizează documentul unic.

DOCUMENT UNIC

1. **Denumirea (denumirile)**

Madiran

2. **Tipul indicației geografice**

DOP - Denumire de origine protejată

3. **Categoriile de produse viticole**

1. Vin

3.1. *Codul din Nomenclatura combinată*

— 22 - BĂUTURI, LICHIDE ALCOOLICE ȘI OȚET

2204 - Vinuri din struguri proaspeți, inclusiv vinurile îmbogățite cu alcool; musturi de struguri, altele decât cele de la poziția 2009

([1]) JO L 9, 11.1.2019, p. 2.

4. **Descrierea vinului (vinurilor)**

SCURTĂ DESCRIERE TEXTUALĂ

Aceste vinuri sunt vinuri roșii liniștite seci, obținute în cea mai mare parte din soiul Tannat N, amestecat cu Cabernet franc N, Cabernet-Sauvignon N și Fer N. Tehnicile de vinificare și duratele elevajului permit atenuarea taninurilor și obținerea unor vinuri care au o structură bine echilibrată. Prin asamblarea acestor soiuri se obțin vinuri colorate, tanice, cu bun potențial de păstrare și cu un profil aromatic complex, marcat de note de fructe roșii și negre care evoluează spre arome de mirodenii și de fructe confiate.

Aceste vinuri prezintă:

1. o tărie alcoolică naturală minimă în volume de 11,5 %;
2. o tărie alcoolică totală în volume după îmbogățire de 14 %;
3. un conținut de acid malic ≤ 0,4 g/l;
4. un conținut de zaharuri fermentabile ≤ 3 g/l dacă tăria alcoolică naturală minimă în volume este < 14 %;
5. un conținut de zaharuri fermentabile ≤ 4 g/l dacă tăria alcoolică naturală minimă în volume este > 14 %;
6. o intensitate colorantă modificată (DO 420 nm + DO 520 nm + DO 620 nm, măsurată prin spectrofotometrie) de minimum 12, la sfârșitul perioadei de elevaj.

Celelalte norme analitice respectă reglementările europene.

Caracteristici analitice generale

— Tăria alcoolică totală maximă (% în volume): 14

— Tăria alcoolică dobândită minimă (% în volume): —

— Aciditatea totală minimă: în miliechivalenți per litru

— Aciditatea volatilă maximă (în miliechivalenți per litru): —

— Conținutul maxim total de dioxid de sulf (în miligrame per litru): —

5. **Practici vitivinicole**

5.1. *Practici oenologice specifice*

1. Practici oenologice

Practică oenologică specifică

— Dezbrobonirea recoltei este obligatorie.

— Utilizarea preselor continue este interzisă.

— Tehnicile de îmbogățire prin concentrarea mustului de struguri sunt autorizate în limita unui nivel de concentrație de maximum 10 %.

— După îmbogățire, tăria alcoolică totală în volume a vinurilor nu depășește 14 %.

În afara dispozițiilor de mai sus, vinurile trebuie să respecte, în ceea ce privește practicile oenologice, obligațiile existente la nivelul UE și în Codul rural și al pescuitului maritim.

2. Densitatea de plantare

Practică de cultivare

Vița-de-vie prezintă o densitate minimă de plantare de 4 000 de butuci per hectar, distanța dintre rânduri fiind de maximum 2,50 metri, iar distanța dintre butucii de pe același rând de minimum 0,80 metri.

Aceste dispoziții nu se aplică parcelelor cu de viță-de-vie de pe terase, în cazul cărora doar distanța dintre butucii de pe același rând este de minimum 0,80 metri.

3. Tăierea viței-de-vie

Practică de cultivare

Vița-de-vie este tăiată fie prin tăiere scurtă („cordon de Royat”), fie prin metoda tăierii Guyot simple sau duble, cu maximum 15 ochi per butuc.

Numărul de lăstari cu rod din anul respectiv per butuc, după înflorire (stadiul fenologic 23 pe scara Lorenz), este de maximum:

— 10 în cazul soiului Tannat N;

— 12 în cazul soiurilor complementare.

4. Irigarea

Practică de cultivare

Irigarea poate fi autorizată.

5.2. *Randamente maxime*

1.

60 de hectolitri per hectar

6. **Arealul geografic delimitat**

Recoltarea strugurilor, vinificarea, precum și elaborarea și elevajul vinurilor se realizează în arealul geografic care, la data aprobării caietului de sarcini de către comitetul național competent, cuprinde teritoriile următoarelor comune, pe baza Codului geografic oficial din 2023:

— Departamentul Gers: Maumusson-Laguian, Riscle (doar teritoriul fostei comune Cannet), Viella;

— Departamentul Hautes-Pyrénées: Castelnau-Rivière-Basse, Hagedet, Lascazères, Madiran, Saint-Lanne și Soublecause;

— Departamentul Pyrénées-Atlantiques: Arricau-Bordes, Arrosès, Aubous, Aurions-Idernes, Aydie, Bétracq, Burosse-Mendousse, Cadillon, Castetpugon, Castillon (Canton de Lembeye), Conchez-de-Béarn, Corbère-Abères, Crouseilles, Diusse, Escurès, Gayon, Lasserre, Lembeye, Mascaraàs-Haron, Moncaup, Moncla, Monpezat, Mont-Disse, Portet, Saint-Jean-Poudge, Séméacq-Blachon, Tadousse-Ussau și Vialer.

7. **Soiul/soiurile de struguri de vin**

Cabernet franc N

Cabernet-Sauvignon N

Fer N - Fer Servadou, Braucol, Mansois, Pinenc

Tannat N

8. **Descrierea legăturii (legăturilor)**

Arealul geografic se află la sud și la vest de fluviul Adour, pe piemontul sudic al Pirineilor. Se întinde pe o secțiune deluroasă și cuprinde 37 de comune aflate în 3 departamente.

În întregul areal predomină o climă relativ omogenă, blândă și destul de umedă. La sfârșitul verii și în timpul toamnei, bate frecvent vântul föhn, cald și uscat, dinspre sud.

Crestele din regiunea Madiran sunt compuse, în esență, din molasă formată în principal din marne și câteva straturi calcaroase. Deasupra acestor depozite de molasă, s-au sedimentat argile cu pietriș, urmate de un strat aluvionar de pietriș, care este întâlnit în prezent în partea superioară. Aceste formațiuni s-au erodat pe parcursul perioadei cuaternare, ceea ce a condus la formarea celor cinci creste separate de văi asimetrice: depozitul de molasă apare, din loc în loc, sub formă de straturi calcaroase pe pantele abrupte orientate spre vest. Pantele blânde orientate spre est sunt acoperite cu nămoluri de origine eoliană, amestecate cu depozite subiacente. Solurile asociate sunt de două tipuri principale: soluri argilo-calcaroase și soluri spălate.

Arhivele mănăstirii din Madiran arată că la începutul secolului al XIII-lea existau plantații viticole în întregul areal.

Din secolul al XV-lea, a început comerțul cu regiunea Bigorre și cu zona Pirineilor.

Deschiderea acestei piețe specifice pentru vinurile roșii concentrate și tanice, cu un puternic potențial de păstrare, a orientat practicile producătorilor de vinuri. Soiul Tannat N a devenit fundamental în asamblări pentru obținerea produsului care a creat faima regiunii Madiran.

Registrele notariale din secolele al XVI-lea și al XVII-lea arată că soiurile de struguri roșii erau cultivate cu o formă de conducere apropiată de cea actuală, care la vremea respectivă a fost percepută drept o garanție a calității.

În cursul secolului al XVII-lea, s-a deschis o nouă piață pentru vinurile roșii din regiunea Madiran: acestea erau vândute pentru a fi transportate în Antilele Franceze.

Aceste două mari debușeuri, Pirineii și Antilele, au orientat producția spre vinuri colorate, concentrate și tanice, cu un puternic potențial de păstrare.

În secolele al XVIII-lea și al XIX-lea, vinurile roșii erau vândute cu denumirea „Madiran”, denumire menționată pentru prima oară în 1744, și au dobândit o mare notorietate.

La sfârșitul secolului al XVIII-lea, plantația de viță-de-vie se întindea pe 5 000 ha.

DOC „Madiran” a fost recunoscută prin decret în 1948.

În secolul al XX-lea, suprafața plantației de viță-de-vie s-a redus considerabil. De la începutul anilor 1980, plantația de viță-de-vie s-a extins, ajungând, în prezent, la 1 300 ha, vinul fiind produs în proporții aproape egale de crame particulare și de cooperative.

Soiul Tannat N este viguros, cu coacere foarte tardivă și sensibil la putregaiul cenușiu, dar găsește, în acest areal, condiții climatice care îi permit să ajungă fără dificultăți la maturitate. De fapt, pantele dealurilor creează condiții topoclimatice favorabile, permițând evacuarea excesului de ape pluviale și, atunci când sunt bine orientate, expunerea la soare și înregistrarea unor temperaturi mai mari, benefice pentru maturarea recoltei. Într-o regiune în care marea varietate morfologică și pedologică a creat un peisaj pestriț, oamenii au creat plantații de viță-de-vie disparate, alegând cu precădere parcelele cele mai potrivite pentru a susține strugurii în condiții sanitare bune până la maturitate. Arealul de producție parcelat delimitează acest tip de parcele (pante bine orientate, pe soluri mai degrabă permeabile, adesea pietroase).

Producătorii au dobândit măiestria tehnică necesară pentru gestionarea și optimizarea potențialului tanic al soiurilor lor: încearcă să obțină struguri în stadiul de maturitate fenolică și își adaptează procesul de vinificare la cantitatea de taninuri și la calitatea acestora. Asamblează și învechesc vinurile cu grijă, astfel încât să mențină potențialul lor de păstrare și aromele fructate ale strugurilor.

Reputația vinurilor de Madiran, structurate, tanice și puternice, persistă și în prezent. Notorietatea lor a crescut și s-a răspândit mult de la începutul secolului al XX-lea și, mai ales, din anii 1980, grație eforturilor producătorilor de vin, care au reușit să producă vinuri cu taninuri care, deși sunt la fel de prezente ca întotdeauna, sunt mai fine și mai elegante.

Grație structurii lor, aceste vinuri roșii foarte colorate și tanice au un bun potențial de păstrare. Profilul lor aromatic, marcat adesea de fructele roșii și negre, evoluează, în general, spre arome complexe de fructe confiate și de mirodenii. Taninurile în general dominante se atenuează după elevaj, permițând obținerea unor vinuri cu structură echilibrată.

9. **Alte condiții esențiale (ambalarea, etichetarea, alte cerințe)**

Unitatea geografică mai restrânsă sau mai amplă

Cadrul juridic:

Legislația națională

Tipul condiției suplimentare

Dispoziții suplimentare referitoare la etichetare

Descrierea condiției:

Pe etichetele vinurilor care poartă denumirea de origine protejată poate figura numele unei unități geografice mai restrânse, cu condiția:

— să fie vorba despre un loc înscris în cadastru;

— ca acest loc să figureze în declarația de recoltă.

Pe eticheta vinurilor care beneficiază de denumirea de origine protejată poate figura unitatea geografică mai amplă „Sud-Ouest".

Zona situată în imediata vecinătate

Cadrul juridic:

Legislația națională

Tipul condiției suplimentare

Derogare de la producerea în arealul geografic delimitat

Descrierea condiției:

Zona situată în imediata vecinătate, definită prin derogare pentru vinificare și pentru elaborarea și elevajul vinurilor, este constituită din teritoriul următoarelor comune din departamentul Gers: Labarthète, Riscle și Saint-Mont.

Link către caietul de sarcini al produsului

https://info.agriculture.gouv.fr/gedei/site/bo-agri/document_administratif-986187c9-c1e0-48f7-9d84-2641e63dea15